Kristal Merdiven

Yavuz DEMİRKIRAN

Kristal Merdiven

Yavuz DEMİRKIRAN

Dağ perisi Pip, rüzgârın şarkı söylediği ve bulutların süzüldüğü karlı bir zirvede yaşardı. Bir kuş kadar küçüktü; teni sıcak şeftali renginde, kısa ve kabarık bakır saçları vardı. Kehribar gözleri merakla parıldar, minicik şeffaf kanatları yapraklar gibi çırpınırdı. Örgü kırmızı atkısına ve yosun yeşili tuniğine sarınmış hâlde, hep yeni bir şeyler arayarak dağ patikalarını keşfetmeyi çok severdi.

Ayaz bir kış sabahı Pip, kırağılı ayak izlerini takip etti. İzler onu soğukta buz kesmiş bir şelaleye götürdü. Buz mavi ve gümüş renklerde parıldıyordu ve içinde bir şey parlıyordu. Pip burnunu soğuk yüzeye dayayıp şaşkınlıkla soludu. Berrak kristalden bir merdiven, donmuş suyun içinden yukarı doğru kıvrılıyordu; her basamak bir yıldız gibi ışıldıyordu.

Pip'in kalbi heyecanla hızla çarptı. 'Kristal bir merdiven!' diye fısıldadı. Minik kanatları uçmaya hazır vızıldadı, ama büyükannesinin sözlerini hatırladı: 'Cesur küçük peri, atlamadan önce her zaman bak.' Derin bir nefes alıp merdivenleri inceledi. Bazı basamaklar kaygan görünüyordu ve çevrelerindeki buz inceydi. Dikkatli olması gerektiğini biliyordu.

Pip minik kahverengi botuyla ilk kristal basamağa dokundu. Soğuktu ama sağlamdı. Şans getirsin diye gümüş meşe palamudu kolyesini tutarak yavaşça bir basamak çıktı, sonra bir tane daha. Merdiven çevresinde ışıldıyor, donmuş şelale hafifçe çınlıyordu. 'Her seferinde bir basamak,' dedi kendi kendine ve kırmızı atkısı buzlu esintide dalgalandı.

Yarı yolda Pip çatlamış bir basamak buldu. Durup dikkatle baktı. Çatlak küçüktü ama kırılabileceğini biliyordu. Üzerinden atlamak yerine ayağıyla denedi. Sallandı. 'Etrafından dolaşacağım,' diye karar verdi ve dikkatlice yana adım attı. Tedbirli olmak ona güvenli ve akıllı hissettirdi. Gülümsedi ve tırmanışına devam etti.

Pip yükseldikçe rüzgâr güçlendi. Atkısını çekiştiriyor, sivri kulaklarında ıslık çalıyordu. Kristal korkuluğa sıkıca tutunup yavaşça ilerledi. 'Cesaret denemek demektir, ama tedbir düşünmek demektir,' diye hatırlattı kendine. Kehribar gözleri her basamağı izliyor, kaymasın diye kanatları kapalı duruyordu. Donmuş şelale her yanında parıldıyordu.

Zirveye yakın Pip iki kristal basamak arasında dar bir boşluk gördü. İçinden geçebileceği kadardı. Tereddüt etti. 'Ya sıkışırsam?' diye düşündü. Ama cesur olmanın bazen başka bir yol bulmak demek olduğunu hatırladı. Çevresine bakındı ve minik bir çıkıntı buldu. Kanatlarını çırparak oraya atladı ve boşluğun yanından güvenle geçti.

Sonunda Pip merdivenin tepesine ulaştı. Buzdan bir platforma çıktı ve şaşkınlıkla soludu. Karşısında, şelalenin içinde saklı gizli bir kış bahçesi vardı. Buz mavisi çiçekler yumuşakça parlıyor, gümüş otlar durgun havada salınıyordu. Kırağı kaplı ağaçlar elmas gibi ışıldıyor, donmuş bir gölet sessiz ve dümdüz uzanıyordu. Gördüğü en güzel yerdi.

Yumuşak bir cıvıltı Pip'i döndürdü. Bir dalda, uçları soluk mavi beyaz tüylü bir kar kuşu oturuyordu. Yuvarlak siyah gözleri sevecendi ve yumuşak tepeliğinden minik turuncu bir gaga görünüyordu. 'Hoş geldin, küçük peri,' dedi kuş. 'Ben Nana Frost. Bu bahçeye ben göz kulak olurum.' Pip kibarca eğildi, bakır saçları zıpladı. 'Ben Pip. Kristal merdiveni tırmandım.'

Nana Frost aşağı süzülüp Pip'in eline kondu. 'Tırmanacak kadar cesur olan pek azdır,' dedi. 'Ama sen aynı zamanda dikkatliydin. Her basamağı denediğini gördüm.' Pip başını salladı. 'Cesur olmak istedim ama düşmek istemedim.' Kar kuşunun gözleri parladı. 'En iyi cesaret türü budur,' dedi. 'Gel, sana bahçeyi göstereyim.'

Nana Frost, Pip'i parlayan mavi çiçeklerin olduğu bir yere götürdü. 'Bunlar kırağıçanları,' dedi. 'Yalnızca dikkatle tırmananlar için açar.' Pip bir taç yaprağa dokundu ve yaprak minik bir çan gibi çınladı. Sevinçle güldü. Kar kuşu ona donmuş göleti gösterdi; balıklar buzun altında uyuyordu, bir de ışıkta parıldayan buz sarkıtı kemerlerini.

Pip öğleden sonrayı Nana Frost'la kış bahçesini keşfederek geçirdi. Kırağı kaplı ağaçlar arasında saklambaç oynadılar ve karın sessizliğini dinlediler. Pip'in kırmızı atkısı beyazın içinde göze çarpıyor, kehribar kanatları arkasında ışıltılar bırakıyordu. Kendini mutlu ve gururlu hissetti. 'Dikkatli olduğum için sevindim,' dedi. 'Yoksa bütün bunları kaçırabilirdim.'

Güneş batmaya başlayınca Pip'in eve dönme vakti geldiğini anladı. 'Geri gelecek misin?' diye sordu Nana Frost. Pip kar kuşuna usulca sarıldı. 'Geleceğim,' diye söz verdi. 'Arkadaşlarımı da getireceğim, ama hepimiz dikkatli olacağız.' Nana Frost ona bahçeyi hatırlatması için minik bir kırağıçanı verdi. 'Ne zaman kararsız kalırsan,' dedi, 'cesaretle tedbiri dengelemeyi hatırla.'

Pip kristal merdivenlerden, tıpkı çıkarken olduğu gibi dikkatle, basamak basamak aşağı uçtu. Donmuş şelale akşam ışığında ışıldıyor, rüzgâr usulca fısıldıyordu. Kırağıçanını sıkıca tuttu ve gülümsedi. Cesur olmuştu ve dikkatli olmuştu. İkisi de iyi hissettiriyordu. Kanatları onu soğuk havada hızla taşıdı ve kalbi sevinçle doldu.

Bir çam ağacının altındaki sıcacık köşesine dönen Pip, kırağıçanını yatağının üstüne astı. Karanlıkta hafifçe parlıyordu. Kış bahçesini ve Nana Frost'u düşündü. Cesaretin önemli olduğunu, ama tedbirin de en az o kadar önemli olduğunu öğrenmişti. Cesur olmak acele etmek değildir; düşünmek ve denemektir. Kristal merdivenleri hayal ederek gülümseyerek uykuya daldı.

Ertesi sabah Pip yeni bir maceraya hazır uyandı. Kırmızı atkısını taktı ve gümüş meşe palamudu kolyesini kontrol etti. Kırağıçanı usulca çınladı. 'Bugün nereye gitsem?' diye düşündü. Kristal merdiveni ve gizli kış bahçesini hep hatırlayacağını biliyordu. Ve cesaretle tedbiri hep birlikte, el ele tutuşan iki arkadaş gibi taşıyacaktı.